

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 180 Lei
Pe jumătate 90 Lei
în America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

MAI NOU

Căderea guvernului

Guvernul d-lui Iorga a căzut, după cum era de prevăzut, în urma marilor greutăți pe cari le-a întâmpinat. Atât de multe greutăți a avut de biruit, încât oricine trebuia să vadă că pe calea pe care a apucat nu le poate birui.

De câteva luni de zile s'a tot sbătut dl Argetoianu să facă ordine cu banii țării, dar n'a isbit. Când ceice ne-au ținut cu împrumuturi până bine de curând, adică Francezii, au văzut în ce greutăți grozave se sbate țara noastră, au trimis pe dl Rist, să se intereseze ce e cu banii țării. Dl Rist a constatat lucruri neplăcute, că mulți politicieni și-au bătut joc de țară, numind funcționari peste funcționari, pe cari dela o vreme țara abia îi mai putea plăti; că cei mai mulți dintre acești funcționari își bat și ei joc de țară, neîngrijindu-se de încasarea dărilor; că cetățenii cei mai mulți nu pot să-și plătească dărilor, iar cei cari ar putea nu vreau, iar toți laolaltă păgubesc, când și de câte ori nu mai pot, statul.

Dl Rist a recomandat deci Maiestății Sale Regelui să refacă întreagă administrarea banilor publici, altfel țara bancrotează.

Afară de aceasta guvernul dlui Iorga n'a mai plătit funcționarii, pe unii pe câte un an, pe alții pe câte 3—6 luni. Astfel funcționarii nu mai aveau cu ce trăi și nici datorințele nu și le puteau împlini. Duminică profesorii și învățătorii au ținut o mare adunare la București, în care au cerut ca guvernul fiind nu numai neputincios ci și nepriceput, să-și dea numai decît abdicarea. Au spus vorbă atât de aspre la adresa dlui Iorga, încât acesta s'a văzut silit să suspendeze din slujbele lor pe conducătorii mișcării.

Între astfel de împrejurări toată lumea aștepta cu multă nerăbdare marele sfat al miniștrilor de Marți după amiază, pe care l-a prezidat însuș Maiestatea Sa. Ziarele cele mai multe proroceau pentru această zi căderea guvernului, dar dl Iorga a ținut să asigure lumea încă în aceeași zi dimineața, că guvernul este tare și sigur pe poziția sa.

La ora 5 d. a. Maiestatea Sa Regele a deschis ședința sfatului miniștrilor. La ora 5 și jumătate a fost chemat la palat dl C. Angelescu, guvernatorul Băncii Naționale. M. Sa Regele s'a retras cu dânsul într'altă cameră și s'au sfătuit vreme de 15 minute. Apoi, dl C. Angelescu depărtându-se, M. Sa a redeschis din nou consfătuirea, la care a spus, că în opt zile trebuie să se afle o modalitate de a plăti salariile funcționarilor. Să vie deci guvernul cu propuneri concrete.

Din vorbele M. Sale dl Iorga a observat, că M. Sa nu prea are mare încredere în gu-

vernul dlui Iorga, și numai decît și-a dat demisia (abdicarea) pe care M. Sa a și primit-o.

Ziaristilor dl Iorga le-a spus următoarele: „Guvernul, neputând găsi imediat sumele necesare pentru a plăti salariile și restanțele, cari se ridică la sume enorme, din cauza încasărilor insuficiente (nu de ajuns) și socotind, că în împrejurările actuale (de acuma) nu se poate contracta un împrumut în străinătate, iar înjumătățirea salariilor ar cere baza unui partid puternic, mi-am prezentat demisia, care mi-a fost primită“. Totodată a declarat că dl Titulescu va fi chemat să formeze noul guvern.

Părerea celor mai de seamă politicieni este că se va face un guvern de largă concentrație, în care vor intra reprezentanții cei mai de seamă ai tuturor partidelor, sub conducerea dlui Titulescu.

Să ne rugăm lui Dumnezeu ca să ne dăruiască un guvern bun, care să poată face rânduială în țară, căci altfel va fi rău de noi!

Biserica în Belgia

Belgia a fost și este o țară într'adevăr catolică. Bisericele numeroase la orașe și sate și des cercetate de credincioși, troițele minunate dela încrucșarea drumurilor, procesiunile și peregrinajele mari și dese, mulțimea școlilor, spitalelor și azilelor catolice, mulțimea preoților și călugărilor, etc. — toate arată cât de profund creștină este această țară.

Preoțimea belgiană este una dintre cele mai zelozse, mai sfinte și mai învățate din lume. Ea joacă un mare rol în viața poporului belgian. Pacea, ordinea, și bunaorânduiala din această țară se datorește preoțimei, care a crescut poporul și pe mai marii săi în așa fel, încât să privească toate prin lumina creștinismului. Cei opt milioane de credincioși sunt păstoriți de șapte mil trei sute preoți, de șase episcopi și un cardinal. Afară de aceștia pe pământul Belgiei mai trăesc câteva mil de călugări și călugărițe, cari se îngrijesc de cei bolnavi și de cei săraci. Mulți dintre ei iau drumul misiunilor, ducând cuvântul mântuirii până în cele mai îndepărtate și mai primejdioase colțuri ale lumii păgâne. După cum arată statisticele oficiale, în Belgia sunt vreo trei mil șapte sute de călugări și vreo șapte mil de călugărițe, cari se ocupă cu creșterea tinerimei; tot cam atâția, cari se îngrijesc de cei bolnavi și de cei săraci. O armată întreagă, care stă la îndemâna Bisericii, spre a o ajuta la împlinirea apostoliei ei pe pământ. Trebuie să se știe, că numărul preoților în Belgia crește din zi în zi tot mai mult. Și nu-i lucru rar, să vezi fii de miniștri, de generali cu renume mare, sau de profesori universitari, luând drumul greu dar dulce al preoției sau călugăriei. În Belgia e o mare

cinste pentru o familie, ca să alba un preot din sânul ei. Catolicea Belgie e foarte mândră de armata ei preoțească și călugărească.

Credincioșii din Belgia încă sunt de admirat. Nu este sat sau cătun, care să nu-și alba biserica și preotul său. Și nu este Duminică, ba chiar nici zi de lucru fără de sf. liturghie și sf. liturghie fără cuminecări numeroase. Credincioșii belgieni sunt convingși pe deplin, că traiul numai atunci e viață, când picuri în el harul dumnezeesc. Bisericeșenia este strâns legată de sufletul belgianului și el nu s'ar simți bine dacă s'ar deslipi de ea. Sunt mulți credincioși, cari ascultă Duminică mai multe liturghii. Și cum le ascultă? În genunchi și în rugăciune. Ți-e mai mare dragul să vezi prinși, miniștrii, baronii, medicii vestiți etc., ascultând cu atâta evlavie sf. liturghie, la sfârșitul căreia se cuminecă! Nu trebuie să uităm, că sunt și în Belgia oameni de nimica. Vorba aceea: nici o pădure fără de uscături!

Credincioșii belgieni susțin o mulțime de școli confesionale, pentru că sunt adânc convingși că adevărata creștere nu se poate da decât în astfel de școli. E vestită Universitatea dela Louvain (fondată în 1425), care a dat lumii bărbați foarte mari. Această Universitate are aproape două sute profesori cu renume mare în lumea întreagă. Aci vin să-și facă educația tinerii din toate colțurile lumii.

Credincioșii belgieni se îngrijesc foarte mult și de presa bună, adică de tipăriturile creștinești. Au șase ziare mari, cari apar în câte patru-cinci sute mil exemplare. Mai au apoi vreo zece ziare mai mici și o mulțime de reviste.

Sectele religioase, ereticii și schizmaticii nu s'au putut înrădăcina niciodată în pământul Belgiei, deși au cheltuit spre acest scop sume de nedescris. Și acuma, cum s'ar putea împănța între belgieni aceste hidre, când ei au o preoțime așa de harnică și sfântă, care-i conduce fără greș pe calea mântuirii, organizându-i în diferite asociațiuni religioase. Amintim „Asociațiunea muncitorilor catolici“, „Tinerimea Universitară cat.“, „Federațiunea femeilor catolice belgiene“, „Tinerimea țărănească catolică“ etc., cari au un mare viitor, și cari formează totatătea armate contra acelorora, cari vreau să descreștineze Belgia.

Se pare că Spiritul Sfânt împinge preoțimea și pe credincioșii din Belgia la o acțiune din ce în ce tot mai largă, tot mai profundă și mai inteligentă. Poporul belgian pare că înaintează pe calea cea mai bună. Dumnezeu să le ajute! Și să ne ajute și nouă ca să-i putem imita în multe lucruri bune!

I. Vultur-Frunzeni

P. C. V. Maria, izvorul înțelepciunii

În vremurile acestea de azi, fiecare om vrea să fie înțelept. Învăță istorie, psihologie, geometrie, învață să cânte frumos din gură, sau din vreun instrument muzical, învață să picteze, pregătește și conduce în toate părțile linii telegrafice și telefonice, câi ferate, ridică neamărate fabrici, azi aproape toate lucrările și lucrurile mai mari se fac și se săvârșesc cu putere mânăată cu motor de aburi, sau electric, și astfel voesc să fie mai ușoară viața lor și mai plăcută, crezând, că pe faptul aceasta se razimă adevărata înțelepciune a omului.

Eu zic însă, că adevărata înțelepciune nu se bazează pe acestea. Este adevărat, că omul poate fi foarte învățat și așa și trebuie să fie, și îi stă și frumos când știe multe, dar dar pentru aceea eu vă întreb: Pe ce se bazează adevărata înțelepciune? Cine este oare adevăratul înțelept? Mie așa mi-se pare și cred, că și D-tră sunteți de aceeaș părere cu mine când afirm, că om înțelept e acela, care poate și știe să răspundă la întrebarea pentru ce e în lume și de unde provine lucrul acesta, sau acela? Înțelept e acela, care știe pentru ce e spre pildă lumea aceasta; sau acela, care știe pentru ce l-a creat pe el Dumnezeu pe acest pământ. Înțelept e acela, care cunoaște tot ceea ce a spus Dumnezeu despre sine însuși; omul care știe despre sine însuși, că e un păcătos și că e dator să cunoască pe Dumnezeu, frumsețea lui nemărginită, faptele îndurării Lui, intruparea Lui, suferințele Lui; care, a cunoscut lumea deșertăciunea și viclenia ei; care știe ceti nu numai ceace este tipărit prin cărți, dar cunoaște și cartea lumii și toate problemele propuse de orice creatură, sau cari pot fi studiate de pe aceste creaturi.

Ce frumos, sublim și cât de bun este Dumnezeu! Privind noi spre ori-care faptură, parcă astfel ne zice Dumnezeu: Eu te iubesc pe tine omule, toate aceste fapte le-am creat pentru tine, așadară și tu să mă iubești pe Mine, să-mi servești și să-mi mulțumești Mie pentru toate acestea. Acela este înțelept, care din ranele Mântuitorului răstignit pe cruce știe următoarele cuvinte: „Eu te-am iubit pe tine, așadară mai pe sus de orice și tu să mă iubești pe Mine, cu tot ceace ai, sau îți e mai scump înaintea ta“.

Înțelept este acela, care știe scrie, dar nu pe hârtie cu penă și cerneală, ci în inima lui și își sapă în memorie orice faptă bună ce i-a făcut-o Dumnezeu lui; înțelept este acela, care știe calcula nu pe tablă, sau sumele de bani, ci acela, care știe să-și socotească numărul binefacerilor ce au venit dela Dumnezeu asupra lui; care știe să-și numere propriile lui păcate și știe să-și calculeze exact și fără de nici o greșală toate orele și clipele vieții lui, pentru că dintre acelea să nu piardă nici una fără de nici un folos, sau în paguba lui pentru viața veșnică.

Nu e înțelept acela, care se cugetă întru sine, că el nu are păcate și deci nu are ce spune în spovedanie; nici acela, care nici nu voește a cunoaște pe Mântuitorul Lui și a-i da Lui cinstea cuvenită; precum nici;

acela, care trăește numai pentru trupul lui și își uită cu totul de sufletul lui. Nu e înțelept acela, care știe ceti biografii (descrierea vieții cuiva) sau cărți rele; acela, care scrie mult la gazete; care își știe calcula ostenețele lui pământeste și anii pe cari i-a trăit până acum, pentru că să fie laudat de oameni și la urmă găta socoteala chiar cu sine însuși, numărându-și anii în decenii și moare și el. Asemenea copilului, care umblă la școală de mai mulți ani și totuș n'a învățat să scrie, să citească și să calculeze, așadară a rămas un neștiutor, un prost; asemenea fetei, care nu învață a ști să fiarbă, să coase, să spele, nimic din tot aceea, ce trebuie să știe, deci rămâne o neprețuită; asemenea acestora este creștinul, care ascultă și le aude încontinuu învățăturile Bisericii, dar pentru aceea nu știe, pentru ce trăește în lumea aceasta, încotro merge, ci trăește ca un orb, care deasemenea e un neștiutor.

Un astfel de om se poate asemăna cu un nebun, care s'a jucat cu focul și a răs cu toată pofta când a văzut cum ard hainele de pe el; dar când i-s'au ars hainele și a început să ardă și el, atunci abia a început să strige cât îl ținea gura după ajutor, era însă prea târziu și peste câteva ceasuri a murit în chinuri groaznice. Așa e și cu creștinul, care nu e nici cald nici rece. El râde și râde tocmai atunci, când părintele sufletesc vorbește despre pedeapsa aceea înfricoșată și veșnică, ce va urma pentru păcatele săvârșite; el râde atunci, când poate porțile iadului stau deja deschise pe seama lui; când poate nu peste mult timp va muri în mocirla propriilor lui păcate.

Dacă este între noi un astfel de creștin, care nu se cugetă la Dumnezeu și la mântuirea sufletului său, acela să alerge la P. C. V. Maria, care este tronul și izvorul înțelepciunii. Ea a fost aceea, care cu mâinile ei a hrănit înțelepciunea dumnezească, adevărată pe Domnul nostru Isus Hristos; Ea întrece cu înțelepciunea Ei pe toți cei înțelepți, chiar și pe Solomon, fiindcă n'a lăsat prin nimic să fie îndepărtată de lângă Dumnezeu. Cât de mult și cât de bine a cunoscut Ea pe Dumnezeu, pe sine însăși și deșertăciunea lumii acesteia! Cât de frumos și luminat a înțeles Ea scopul vieții ei și întotdeauna s'a silit a se alipi cu tărie de acest scop! Ce înțeleaptă s'a arătat a fi P. C. V. Maria în convorbirea Ei cu Athanghelul Gavriil!

Eva, vorbind cu ingerul cel alungat din rai, care s'a ascuns acum sub forma de șarpe, s'a lăsat a fi momită de vorbele mincinoase ale acestuia, a fost atât de necugetată, încât îndată a ascultat de cuvintele diavolului, iar nu de-ale lui Dumnezeu; și ca un copil mic a poftit să-i i-se deie o jumătate de măr, pierzând în schimb raiul și ajutorul lui Dumnezeu și prin aceasta și pe noi ne-a împins în tot felul de nenorociri.

P. C. V. Maria văzând însă pe Ingerul, care a fost trimis de Dumnezeu și care a salut-o cu cuvintele acelea frumoase, ca o fecioară înțeleaptă Ea a început mai întâi să aprecieze tălcul acestei salutări, după aceea a asemănat curățenia ei cu maternitatea divină și astfel s'a cugetat întru sine: așadară Domnul și Dumnezeul meu nu voește, ca să-mi păstrez promisiunea de a rămânea pururea vergură, fiindcă El a zis, că e mai bine a nu te lega prin promisiune, decât a nu te ținea apoi de promisiunea făcută.

De altă parte apoi P. C. V. Maria începe a se cugeta și la aceea, cum se poate, ca Ea să devie și mamă și să rămână și vergură, și pentru aceea întrebă: „Cum va fi mie aceasta, de vreme ce Eu nu știu de bărbat?“ Ingerul

li lămurește aceasta taină, că în ce fel se va putea aceasta, fiindcă la Dumnezeu nimica nu este cu neputință și Dumnezeu știe, poate și voește să urmeze verguria cu nașterea de fiu. Și atunci când Maria a auzit aceste adevăruri clare, că Dumnezeu l-a trimis pe el, Ea a spus cu smerenie, că toată făptura trebuie să se supună Creatorului celui atotputernic și astfel a zis: „Iată Eu serva Domnului, fie mie după cuvântul tău“.

Iată deci cum se supune adevărata înțelepciune voinții și înțelepciunii lui Dumnezeu, știind, că înțelepciunea și știința lui Dumnezeu este cu mult mai mare, decât toată știința și înțelepciunea oamenilor și că tot aceea ce ne-a spus Dumnezeu, aceea e posibil și adevărat, de și poate mintea omenească nu poate cuprinde și înțelege unele din tainele acestea.

Fericitul Albert cel Mare ne și arată cum P. C. V. Maria pe om îl împărtășește de o înțelepciune adevărată. Era încă tânăr acest om cu o viață sfântă, când a intrat în ordinea sfântului Dominic, care ord era vestit pentru știința profundă a membrilor lui, pentru propagarea mării (slăvirii) lui Dumnezeu și cinstirii P. C. V. Maria. Acest om era foarte slăb ca minte, așa încât colegii lui de școală îl batjocoreau și îl râdeau, pentru acest defect. Abia mai putea în cele din urmă să sufere această înjosire și din motivul acesta a voit să părăsească viața de călugăr. Nutrind acest gând, s'a dus să se culce în chilioara lui.

În noaptea aceea a visat, că într'adevăr s'a retras din viața de călugăr, dar când a voit să iasă pe poarta mănăstirii, a văzut pe P. C. V. Maria, stând împreună cu alte trei fecioare, cari îl rețineau să plece. Una din ele l-a întrebat, pentru ce voește să părăsească mănăstirea? Când el a spus motivul, îi dădu sfatul, să roage pe P. C. V. Maria să-i deie darul înțelepciunii. Și într'adevăr a început să se roage Preacuratei V. Maria și Fecioara Maria l-a întrebat, ce știință voește să învețe, știință omenească, sau divină? El s'a rugat să-i deie lui înțelepciunea, adevărată filozofia, studiu pe care să-l poată preda învățăcelilor școlariilor lui. P. C. V. Maria i-a promis aceasta, dar cu condiția, ca înainte de moartea lui cu trei ani va uita cu totul știința aceasta, pentru că să vadă și să înțeleagă, că știința aceasta a dobândit-o nu prin sânguința lui, ci din milostirea Vergurei Maria.

Albert s'a învoit la aceasta și a plecat ca și cum n'ar fi fost el; a prins și a înțeles chiar și chestiunile cele mai profunde, așa încât colegii și profesorii lui nu se puteau mira îndeajuns de unde provine acest progres al lui în știința aceasta. Nu peste mult timp el a primit titlul de doctor și profesor în știința filozofiei. Mii și mii de oameni veneau ca să asculte cuvintele lui și să învețe dela el știința aceasta. Printre aceștia a fost și sfântul Toma, care pentru cunoștințele lui profunde, a și fost numit și e numit doctor în ingeresc, luminând lumea întregă cu învățăturile lui. Albert a și lăsat pe urma lui multe cărți, pe cari le-a scris el cu mâna lui. Odată când acum era bătrân și peri albi acoperau creștetul capului lui, într'o sală a Universității a ținut o prelegere în fața unor tineri, cari ascultau cu cele mai mare atenție cuvintele lui și el, stând pe culmile cele mai înalte ale cunoștințelor lui bogate, le explica și le deslușea lor cele mai înalte și mai ascunse învățături ale filozofiei, — când deodată cuvintele i-au amuțit și au murit pe buzele lui și n'a mai putut spune nici un cuvânt, a rămas totul, cașicum n'ar fi știut nimic niciodată.

După o tăcere îndelungată și folositoră a spus cu o vedere clară și pe înțelesul tuturor:

turor, că toată știința lui a primit-o ca dar dela P. C. V. Maria, cu condiția, că înainte de a muri cu trei ani, va uita totul. După aceea și-a luat rămas bun dela elevii lui, cari cu lacrimi în ochi l-au petrecut pe el până în chilioara lui dintre zidurile mănăstirii, unde a mai trăit trei ani, slujind lui Dumnezeu, în rugăciune și în penitență, în supunere și iubire față de Dumnezeu și Vergura Maria și astfel a dobândit înțelepciunea cea necreată, adică pe Domnul nostru Isus Hristos.

Să rugăm deci și noi pe Dumnezeu, ca prin mijlocirea P. C. V. Maria să ne deie nouă înțelepciunea cea adevărată, fiindcă noi deși suntem oameni simplii și fără de multă știință de carte, pentru aceea putem fi și înțelepți; dacă vom cunoaște deșertăciunile lumii acesteia și scopul vieții noastre; dacă vom cunoaște pe Dumnezeu și iubirea Lui nemărginită, ce o are față de oameni, și dacă știind și cunoscând toate acestea vom duce o viață fără prihană și cinstită, atunci și noi vom fi în ceruri părtași ai înțelepciunii dumnezeiești și vom vedea față în față pe Dumnezeu, care prin frumsețea Lui întrece toate podoabele și măririle lumii acesteia.

Preot Valeriu Crișan

Mai multă dragoste și umilință

Astăzi, — când credem că sunt cele mai vitrege timpuri, pentru că sunt multe greutățile de tot soiul, cari apasă și fac amară viața omului — să mi-se dea voie să spun că mai la toate aceste neajunsuri și lipsuri sufletești și trupești, noi suntem de vină. Da, zic că noi, cu purtările și faptele noastre, am adus asupra noastră întâi criza morală și apoi cea materială care bântuie astăzi. Să privim puțin în istoria neamului nostru și vom vedea că vrednici noștri strămoși au trăit vremuri cu mult mai grele ca acelea pe care le trăim noi astăzi, și totuși nu s'au lăsat copleșiți de greutățile vremii, ci uniți fiind prin o dragoste sfântă au învins toate. Au învins toate, căci în urma acestei dragoste sfinte, ei au putut trăi, deși erau hulduiți de mulțori de hoardele barbare, fiind siliți să se retragă în munți, unde cu amar își câștigau pâinea de toate zilele.

Noi, fiii acestor oameni vrednici de admirație ne plângem astăzi când avem de îndurat foarte mari greutăți față de cele ce au suferit strămoșii noștri. Dar la toate aceste neajunsuri noi suntem de vină, noi cari prea ne-am uitat de bunul și atotputernicul Dumnezeu. Ne-am uitat de Dumnezeu, de Biserică, de Cer și de Iad. Ne-am uitat de sufletul nostru însuși, îngrijindu-ne în schimb numai de de trup și de cele trupești. Astăzi cei mai mulți oameni nici că vreau să-L mai cunoască pe Dumnezeu. Părinții nu mai dau creșterea cuvenită copiilor lor. Copiii nu mai ascultă de părinți, de învățători și de mai marii lor. Tinerii sunt plini de cele mai groaznice păcate rușinoase. S'au încuibat păcatele spurcate dela orașe chiar și în cele mai umile sate. Satele noastre sunt pline de tineri cari au fost la marile orașe muncitori și s'au reintors în sat plini de toate viciile și de diferite boli, așa zise rușinoase. Din aceste vlăstare vor deveni conducătorii de mâine ai satelor noastre. Și atunci cu astfel de oameni unde ajungem?

Putem noi să fim fericiți când suntem așa de mârșavi și așa de ticăloși în fața Cerului. Nu! Nu vom fi fericiți până când nu va răsări iară în mijlocul nostru dragostea arzătoare a dulcelui Isus. Dragostea aceea de care au fost aprinși sf. apostoli, mucenicii și toți creștinii cei adevărați. Să se știe că astăzi lipsește dragostea, dragostea față de aproapele nostru și fără de această dragoste nu putem face un pas înspre binele și fericirea noastră.

Suntem mândri și îngâmfați crezând că nimeni nu este mai învățat, mai bogat, mai frumos, mai cinstit și mai de oameni decât noi. Nu mai avem în noi nici un pic de umilință și smerenie creștinească. Dacă cineva nu știe să se coboare până la simplitatea și nevinovăția copiilor, acela de geaba vrea să facă și să cultive ceva lucru bun, căci nu va ajunge niciodată să poată arăta vre-un rezultat îndestulitor. La toată munca bună, cinstită și frumoasă, baza e dragostea și smerenia. Deci, să nu ne mai credem noi cel mai fericiți oameni, cari posedăm tot numai ce-i bun și frumos în sufletele și în trupurile noastre, ci să mai considerăm de ceva și pe cei săraci, pe cei neputincioși, pe cei bolnavi și pe cei loviți de mâna sorții.

Tinerilor! Readuceți în sufletele voastre dragostea și umilința lui Isus Hristos. Numai fiți invidioși unii față de alții. Vol, cei mai bine înzestrați de soarte, nu desprețuiți pe cei mai săracuși... Iar când sunteți la petreceri, unde e locul de întâlnire al vostru, nu fiți câini invidioși, (să mi-se lerte aceasta vorbă) uitându-vă dușmănos unii la alții, ci plini toți de aceeași dragoste creștinească, arătați lumii că sunteți tineri cum se cade, plini de duhul umilinței lui Hristos, și nu de duhul fudulle și al mândreții ce-l dă satana. Să rugăm pe dulcele Isus să readucă dragostea și umilința în mijlocul nostru și atunci vom învinge toate greutățile de astăzi, ajungând la o viață și un trai mai fericit.

Șerban Filon

Din Santău (jud. Sălaj)

Activitate pastorală de laudat. „Agru“ la noi. Refacere sufletească

Trăim vremuri grele și cu toate grijile zilnice, cari ne năpădesc, totuși mult se poate lucra pentru binele sufletesc al poporului. Căci nici când doară acest popor n'a avut lipsă de mai multă hrană sufletească cași în zilele acesteia. Și, în vremurile acestea de răspântie, unde să găslască omul mai mare întărire și nădejde decât în viața cu adevărat creștinească! — M. On. *Florian Găvrilașu*, paroh-protopopul nostru din Santău, înțelegând rostul vremurilor de azi — și însuflețit și de dispozițiile Excelenței Sale I. P. Sf. Domn *Dr. Valeriu Traian Frențiu*, arhiepiscop și episcopul nostru român unit de Oradea — lucră cu mult zor și zel pentru îndreptarea relelor sufletești și morale din parohie. Cunoscându-și menirea, acest păstor sufletesc mereu chiamă creștinii la fântâna nesecată a darurilor care este sfânta Biserică; — oțelindu-și credincioșii și primenind sufletele acelora cu mântuitoarea și pururea noua învățătură a Domnului Isus Hristos.

Și chemarea nu este zădărnica. Dovadă biserica ticșită și dorul lor de a-se mântui. Faptele vorbesc. Pe lângă societatea Rozariului existentă, a înființat diferite asociațiuni religioase zi de creștinească dragoste; ca de pildă „Liga Inimii lui Isus“, „Societatea Euharistică“, adâncind prin aceasta tot mai mult adevărurile de credință în sufletele credincioșilor. Prin ce, inviorați și atrași de Euharisticul Isus, propășesc spre desăvârșirea vieții. Laudă păstorului sufletesc pentru aceasta.

Dar nu numai în Biserică se simțește activitatea pastorală a paroh-protopopului nostru M. On. *Florian Găvrilașu* ci și afară de biserică prin diferitele procesiuni și binecuvântări statorite de Biserică; plăcute, atrăgătoare și binefăcătoare. Și ca aceasta activitate să leze avântul recerut cu concursul intelectualilor din loc înființează la 3 Nov. 1931 — asociațiunea atât de folositoare pentru noi — ca creștinii și românii „Agru“, fiindcă menirea

ei nu-i alta decât susținerea idealului religios al credinței, alipirea de Biserică și menținerea idealului național — în sufletele creștinilor noștri; precum și apărarea acestor idealuri și simțăminte de curente distrămătoare. În ziua constituirii s'a format comitetul de conducere al „Agru“-lui în fruntea cărui s'a ales președinte, harnicul și neobositul *director-învățător dl Petru Marchiș*, un foarte bun român, hrănit cu celea mai curate simțăminte naționale, un adevărat creștin, tocmai potrivit pentru aceasta acțiune. — Buna înțelegere — care, chiamă prin rostul paroh protopopului *Florian Găvrilașu* pe toți intelectualii, fruntașii și creștinii din Santău — la aceasta muncă de refacere creștinească, morală, și națională din aceasta parohie. — Iau parte activă toți învățătorii. Se chiamă la aceasta muncă tinerimea intelectuală din loc, viltori conducători.

Își dă ajutorul și *dl notar Vasile Pop*, un bun creștin, pe care îl vede omul nu numai în biserică, ci în orice mișcare religioasă, de interes moral, cultural și național din parohie — activând și dând sprijinul moral ca un funcționar înțelegător la tot ce este spre prosperarea poporului.

„Agru“-l astfel înființat desvoaltă oarecare activitate, fiind despre aceasta dare de seamă în adunarea generală din 23 Mai a. c. „Duminica slăbănogului“ cu un bogat și ales program pregătit de către comitet și președinte și executat cu ajutorul învățătorilor dela școala primară de stat din loc. Unde după sf. Liturghie adunându-se mult popor și toți intelectualii din comună la orele 11 1/2 se întonează și cântă mai întâi rugăciunea „Impărate cerească“. După aceasta *dl director învățător Petru Marchiș* președintele „Agru“-lui vorbește cu călduroasă și inimoasă însuflețire: „Despre „Agru“ Poporul cu vie atenție ascultă. După aceasta se desfășură programul, fixat. Cântări religioase și morale, poezii și declamări de acelaș conținut. Se predă piesa „La Paști“, care a însuflețit mult pe cei de față și a lăsat multă mângâiere în inimi vorbește *dl notar*: „Despre credința și morala călăuzitoare a educației familiare și cetățenești“, îndemnând înflăcărat pe cei prezenți la urmarea acestor principii. Școlarii adulți execută câteva jocuri naționale.

Secretarul „Agrului“, *dl perceptor Dumitru Govor*, raportează despre membrii înscriși și taxele înrate. M. On. *Florian Găvrilașu*, conferențiază: Despre bolșevism și dezastruoasele lui urmări în viața creștinească națională, ascultând poporul cu multă băgare de seamă. Președintele de închiere mulțamește tuturor cari au arătat interes față de asociațiunea zisă „Agru“, rugând poporul să se înscrie cât mai mulți ca membri. Poporul convins, că se lucră pentru binele lui, făgăduind făgăduind alipirea sa de conducătorii lui nemijlociți, se departă refăcut și mângălat în suflet. Cu Dumnezeu înainte!

R. R. inv.

Un vagon electric se ciocnește cu un autobuz. În după amiaza zilei de 22 Mai un autobuz proprietatea orașului Arad condus de șoferul Csiki, a fost lovit de un vagon electric al trenului electric din Arad. Lovitura a fost așa de puternică că doi călători din vagon au căzut sub roatele lui și au fost omorâți pe loc. Câțiva călători, cari se aflau în autobuz au fost grav răniți. Vina acestel nenorociri o poartă și conducătorul vagonului electric, care mâna prea tare prin acel loc unde trebuia să meargă încet și și a șoferului dela autobuz, care a voit să treacă peste linie înaintea vagonului.

Ce mai e nou în politică

Cântecul de lebedă...

Sărăcia e mare în țară, oamenii sunt necăjiți și-și așteaptă mântuirea dela oricine le făgăduiește. Iar de făgăduit cine știe făgădui mai bine decât oamenii politici. Aproape toți știu să făgăduiască marea cu sarea, iar când sunt la cârmă nu fac aproape nimica. Cam așa a fost și guvernul care a căzut. N'a putut sau n'a știut, nimeni nu se întreabă. Dl Argetoianu a spus de curând: Ori căruia va veni cu un program de deslegări mai bune a crizei și a sărăciei îi dăm locul — și mai mult încă — îi dăm și tot sprijinul nostru, ca să le aducă la îndeplinire. Ca să vină însă numai un singur partid la putere, este cu neputință, pentru că în clipita următoare l-ar atăca toate celelalte.

Pe urmă a mai adăugat dl. Argetoianu: Dacă partidele ar avea un program de soluțiuni, noi ne legătuim să-l studiem, și dacă aceste păreri ar fi cel puțin ca ale guvernului nostru, ne luăm angajamentul să părăsim numai decât puterea și să le dăm tot sprijinul nostru.

Acestea sunt declarațiile dlui ministru Argetoianu făcute în comuna Braloștița, jud. Dolj, cu prilejul deschiderii unui nou pod peste Jiu care poartă numele D. Sale.

Ungurii cer din nou revizuirea tratatelor.

De când e lumea n'a mai existat popor atât de fălos ca Ungurii. Vede el bine că n'are dreptate și că Ardealul nu a fost și nu este unguresc, cu toate acestea însă cere și stăruie într'una ca să se revizuiască tratatele de pace. Stăruința aceasta a Ungurilor e atât de mare încât și-au câștigat mulți politicieni pe partea lor, nu numai dintre Germani Englezi și Italiani ci chiar și dintre Francezi, prietenii și aliații noștri.

Fostul ministru-președinte al Ungariei contele Bethlen a ținut zilele trecute o conferință la „Liga ungară pentru revizuirea tratatelor”, în care a cerut ca poporul maghiar să lupte într'una pentru atingerea acestei ținte, și va birui cu siguranță.

Dumnezeu nu bate cu băta

În legătură cu această vorbire a contelui Bethlen amintim că Ungurii și-au făcut un avion pe care l-au botezat englezește, adică în limba lui Roade-mere: „Justice for Hungary” ceea ce înseamnă pe românește: „Dreptate pe seama Ungariei”. Ei bine, acest avion, pe care l-au condus un slovac maghiarizat și un săcui. Endresz și Bitay, s'a prăbușit cu ei cu tot, bagseamă ca să arate Dumnezeu că dreptatea pe seama Ungariei s'a făcut atunci când a rămas atât de mare cât este locuită de Unguri.

Ei dar dl Mussolini tare s'a supărat văzând pe porodițele lui Arpad năcăjite, și le-a trimis acasă pe cei doi morți și a făgăduit pensiuine pe seama văduvelor și a orfanilor și că le va face un nou avion, mai frumos și mai bun decât era celalalt.

Mai este o răzbunare a lui Dumnezeu în prăbușirea avionului aceluia. — „Patria”, ziarul din Cluj, al partidului național, spune cu acest prilej că Dumnezeu l-a bătut pe Endresz, fiindcă, deodată cu războiul nostru cu Ungaria, el a omorât pe doi preoți români, cari nu aveau nici o vină, pe lângă atâția țărani și țărance nevinovate.

Scrisoare

către frații din Canton Ohio, America de Nord

Fraților, Auzind că dați zor din toate puterile să vă ridicați, și în vară să sfințiți, noua biserică din Canton Ohio, vă trimit această scrisoare în semn de dragoste și admirație, pentru munca grea ce o faceți în aceste zile negre, pentru zidirea bisericii de acolo.

Îmi scrie tata de criza ce bântue, că nu aveți de lucru. Îmi scrie mama că viața de acolo e mohorâtă ca și aci; dar îmi scrie și sora să-i fac rost de cântări, pentru teatrul ce vreți să-l faceți, cu gând „american” și proporții „americane” pentru ziua sfințirii.

Cetesc și mă minunez. Cetesc și vă admir: cum sărăcia de azi vă dă curaj că din sfărmăturile trailului ce bine vă știți asigura la Banca lui Dumnezeu.

Pare că văd strădania vrednicului D-voastră președinte Dl Sam (Simion Pop) din Lauth-Canton cum aleargă, se sfătuește, se ceartă și pune la cale totul. Pe Părintele Spă-

tariu, cum sloboade admirabilul său glas în conferințe, declamări și cântări, ca să poată stoarce ultimul dollar, pentruca lucrul să ajungă la bun sfârșit. Pe acolo va fi și secretarul, și mi-se pare că nici azi nu s'a gătat cearta (binevoitoare) cu cumătru Cepănariu de lângă Bistrița, tot pentru înaintarea noastră de acolo!

Fraților, au trecut patru ani, de când ne-ați petrecut la gară, pe Father Dr. Coriolan Lupu și pe mine băiatul, cu 30 mașini, cu atâtea steaguri și cu atâtea dollari ce-i-ați câpătat dela prietini! Cinstea nu-mi sună nici decât mie, băiatului de 15 ani, că veniam lăsându-mi acolo părinții să înșurte carte la școlile celea mari din Blaj, ci vrednicului vostru conducător Dr. Coriolan Lupu care a străduit adunând atâtea ani banii în buincioși pentru biserica ce o ridicați acum care atâtea ani a condus cu cinste steagul Românilor uniți din Canton-Ohio și America și care atâtea ani a fost Părinte, Frate și Prieten mare a tuturor celor mici, adunându-și jurul Altarului din 4 părți ale lumii. — Frate, moasă activitate! Frumoase vremuri...

Erau frumoase și pentru mine! Mă gândesc curam de toată dragostea Voastră. Știm, că de câteori cântam în strană alături de ta, Father îmi umplea buzunarele de prăjituri. Sam Pop î-mi arunca obligatorul 50 cent. Hei, baciule Sam, au trecut de atunci atâtea Dumineci! Ați făcut atâtea slujbe fără mine dar eu cu sufletul am fost mereu între D-voastră.

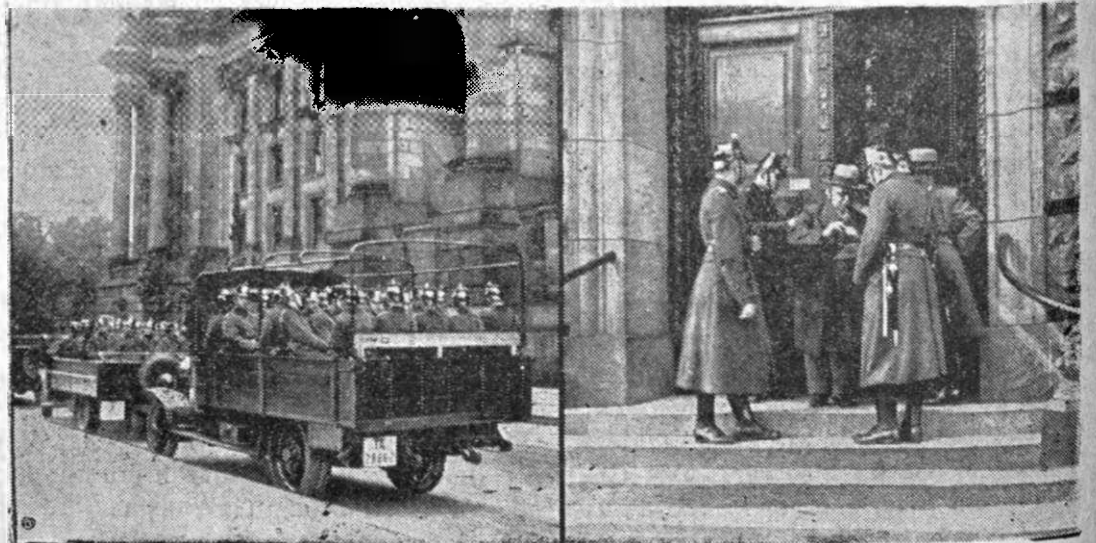
Ori câte vânturi m'au bătut, trăind „acasă” fără să fiu „acasă”, sufletul mi-a fost în „acasă” în Canton, unde și azi mă așteaptă mama, care plânge de dorul meu, un tată răguincios, soră iubitoare, cumnat cuminte și nepoțel drăguț; prietenii Theodor Pop, Parasca Caplea, Țiți și alții, și nădăjduesc, că am să vă mai cânt în noua biserică și vă făgăduiesc, că în glasul meu voi pune tot dorul, toată dragostea, și tot sufletul îl voi da prietenilor pe cari v'am iubit și vă iubesc atât de mult.

Până atunci doresc, ca bunul Dumnezeu să vă dea puteri și sănătate ca să scrieți în strădania Voastră o nouă pagină în istoria atât de măreață a Românilor din America sfințind noua biserică gr. cat. din Canton.

Ioan Popa

Citiți „UNIREA POPORULUI”

Turburări în parlamentul german

Mari turburări au fost zilele trecute în parlamentul german, atât de mari încât ei înșiși deputații nu s'au mai putut mulcomi și au trebuit să ceară ajutorul poliției. Chipurile noastre arată, unul un autobus plin de polițai chemați într'ajutor, iară celalalt polițiștii la poarta parlamentului, cerând dela tot celce intra ori ieșea legitimație. E rău la noi, dar e mai rău la alte țări.

In lume scârbe veți avea

Chemarea preotului. Cât bine face oamenilor și cât de slab e răsplătit. Mizeria mare în care se află. Deosebirea ce o face guvernul între preoți și preoți. Cum s'ar putea ajunge la sfânta dreptate

Nimeni nu poate să facă mai mult bine oamenilor și nici mai mult rău decât preotul și aceasta după cum împlinesc sau nesocotesc înalta lui chemare.

Preotul e slujitorul regelui mare, Hristos. Chemarea lui e să păstreze învățăturile Mântuitorului, să propovăduiască Evanghelia vieții de veci, și să împartă poporului insetat toate darurile și binefacerile Atotputernicului.

Preotul trebuie să cunoască pe oameni, să fie plin de înțelepciune când atinge durerile omenești. El are în sarcina lui păcatele căința, mizeria nevoia și sărăcia oamenilor. Trebuie să aibă o inimă plină de mângâiere, de milostenie, de blândete, de iertare. Ușa lui trebuie să fie deschisă în tot ceasul ziua și noaptea, candela lu aprinsă vecinic, iar toiașul pururea la îndemână. Să nu cunoască nici anotimpuri, nici depărtare, nici boală, nici soare nici vifor, când e vorba să ducă ust de lemn rămitului, iertare vinovatului ori pe Dumnezeu celui ce se sfârșește. El nu trebuie să aibă înaintea lui nici bogat, nici sărac, nici mic, nici mare, ci oameni, adică frați întru năcazuri și nădejdi. El nu refuză darul și puterea sa nimănui.

Așa își împlinesc păstorul bun chemarea sa dumnezeiască. Că vor mai fi preoți de aceia cari ne socotesc aceste lucruri se prea poate că nu este pădure fără uscături, însă majoritatea e la locul ei.

Cu toate acestea, preotul, în contul binelui ce-l face cu deaproapele, e urgisit aproape de toată lumea, care e foarte dureros, împlinindu-se astfel profeta Mântuitorului, că în viața scârbă ve-ți avea.

Are necazuri peste necazuri, chiar și cu proprii lui credincioși cari nu vreau să-l înțeleagă. Dacă nu se poate acorda minții lor înguste, sfătuiindu-i să apuce pe cărare dreaptă, isjură prin cuvinte murdare, hulesc batjocorindu-l de dos, în fel și chipuri. Ba de multe ori se întâmplă că dejosesc și prin fapte, luându-i agoniseala câștigată cu mari greutăți și sudori. Lucruri de acestea slabe s'ar putea spune foarte multe.

Competința preotului: plata nu i-o dă elaca nu o face, căci doară el are plată mare dela stat, după 12 ani de școală și învățatură înaltă dela 800 până 1500 lei lunar taxa unui măturător de stradă fără carte, și aceasta sumă neînsemnată nu se primește la timp, nici după așteptare de 10 luni.

La achitarea slujbelor sfinte săracul nu are bani, cărciumile însă tot le mai cercetează iar de bogat să-ți fie rușine, așteptându-l cu anii.

Cuvinte neplăcute la adresa preoților se aud pe drumuri, pela târguri, pe trenuri, prin locuri publice și aproape la orice convenire de stă mințea în loc, cum se răsplătește binele, făcut de acești umiliți servitori ai Altarului, de către fii veacului acestuia.

Statul român la a cărui înfăptuire a conlucrat foarte mult această tagmă, suferind dela asupritorii neamului schinguirii, bătăi, temniți grele, chiar și pierderea vieții, se poartă foarte mârșter față de ea, dându-i un salariu de mizerie și acela foarte cu mari întârzieri, motivând că doară popa are celejle și venite însemnate dela credincioși.

Sărmane venituri. Depe partea lor în cele mai multe parohii preotul ar muri de foame cu întreaga lui familie, iar pământ, mai ales în

părțile muntoase, puține biserici au. Și acela cât este e puțin, meroditor, reclamă gunoier și muncă multă ceea ce e costisitor enorm.

Pe multe locuri bietul popă, pe lângă învățatura multă care o are e silit să ia sapa și coasa în mână și să se pună în rând cu ceilalți lucrători, ajungând cu vremea asemenea lor. Caz tipic pentru viața dureroasă a preotului dela sate, e întâmplarea nenorocită nu nu chiar de mult a unui popă din Săcuime, care s'a suț într'un pod al grajdului, ca să doboare fân pentru nutrirea vitelor sale de unde în urma unei mișcări greșite a căzut jos în așa chip încât la câteva momente după aceea nu i-sa putut constata altceva decât numai moartea. Iar în apropierea orașelor pentru susținerea cât de cât onestă a familiei sale e nevoit să se bage slugă la dârloagă, scribălău pela plocături, bănci și alte cancelarii, alergând ziua noaptea ca un vagabund.

Statul și credincioșii sunt susținătorii preotului, pe cari să iau pe întrecere pentru al desmerda cu fel și fel de bunătăți. Să încât și la adresa lui tare bine se potrivește cântecul animalului cu mai mulți stăpâni.

*„Hi la deal și hi la vale
Că fân n'am să-ți dau pe cale
Mâne-i frate-meu stăpân,
El să-ți dea ovdă și fân”.*

În urma astor fel de stări, destul de dureroase pentru slujitorul bisericii, examinează-te pe tine însu-ți și te întreabă iubite cetitorule, nu cumva te-ai purtat și tu tot astfel față de acesta care în toate duminicile și sărbătorile anului se roagă pentru pacea de sus, pentru toate cetățile și satele, pentru neam și rege pentru cei cari umblă pe ape și călătoresc, pentru cei colnavi, pentru cei ce se ostenesc și cântă, pentru cei prinși, pentru bună liniștea aerului, pentru înmulțirea roadelor pământului tău și pentru mântuirea sufletelor și a. m. d. Și dacă da, cugetă-te că oare e bine așa? Nu, dragă cetitorule!

Creștinii cei dintâi au împlinit legea zecuielii, ba mulți dintre ei întreaga lor avere o ofereau lui Hristos și „nimeni nu era lipsit între ei, căci toți cari aveau țărini sau case, le puneau la picioarele apostolilor și se împărția vânzându-le aduceau prețurile celor vândute și fieștecărui după cum avea lipsă”, așa cetim la fapte 4, 34—35. Și tu iubite creștine, primind dela Biserică cele sufletești cari sunt de mai mare preț, dator ești a da și tu slujitorilor Domnului cele trupești precum zice Apostolul: „dacă am sămănat noi vouă cele spirituale au mare lucru este de vom secera dela voi cele trupești?” (I. Cor 9, 11). Să nu uiți, că fără binecuvântarea Domnului înzadar muncești ziua și noapte, căci nu vei putea aduna nimica. Ia privește la revărsările mari de ape, cari au mimicit în primăvara aceasta sate întregi și părți de orașe vestite cauzându-le pagube de sute și sute de milioane rămânând o mulțime multă de oameni fără de nici un adăpost și săraci pe viața lor întreagă. Nenorocirea aceasta nu este altceva, decât o urmare a multor păcate și fărădelegi ce bântuie astăzi. Apostolii doară toată noaptea s'au trudit și nimica nu au prins, însă după ce a venit domnul și la cuvântul lui au aruncat mrejea, abia au mai putut trage luntrea la țarmure de mulțimea peștilor, ce au prins.

Cetind acest articol, cere din inimă binecuvântarea lui Dumnezeu, asupra lururilor tale prin rostul preoțesc, dându-i cu dragă inimă tot ce is-e cade lui fără a-ți părea rău, căci dacă Domnul nu dăruiește, omul înzadar muncește. Când au lipsă, acest preot, de sprinjalul tău, săi sari fără multă trăgăneată întru ajutor. Chiar și în momental de față, ca bun creștin cum îți place se te numească lumea,

strânge la un loc toți oamenii de bine ai Bisericii din comuna ta și faceți împreună o cerere de protest adresată primului Ministru, în care să arătați nedreptatea strigătoare la ceri ce se face mai ales preoțimei unite cu Roma încât privește împărțirea plăților în măsură neegală, față de ce-i greco-orientali, cerând cu bărbăție intrarea în legalitate. Astfel de proteste, dacă s'ar face în fiecare parohie de a noastră, mulțimea lor, — credem ce-l puțin — ar avea o mare înădurire asupra atitudinii nedrepte a guvernului care pentru banchete are bani din belșug însă pentru preoți și învățatori nu.

Dacă vrei să fii credincios adevărat, dragă cetitorule, astfel să-ți împlinesci datorițele tale față de acest smerit servitor al sf. Altar care numai bine și-a făcut și i-ți va mai face întru dobândirea vieții de veci, căci e lucru bun să ai în vedere totdeauna zicala Sf. Pavel, care zice că „credința fără fapte, moartă este”.

Daci cel ce are urechi de auzit să audă.

Sabin Voia
preot român unit

Zece Maiu la Uioara

Ziua de zece Maiu s'a serbat cu mare dragoste și veselie în comuna Uioara. Aproape toți locuitorii comunei, dela mic la mare, dela tânăr la bătrân, au alergat cu însuflețire, după terminarea serviciului divin, în urma elevilor cari mergeau în parcul de sus al comunei, pentru a preda frumosul program al zilei de zece Maiu.

Întăiu sa cântat „Imnul Regal” de către elevii gimnaziului, sub conducerea dlui prof. Ioan Ghiriș. A conferențiat dl inv. Ionel Pitic. Au urmat dansuri neționale și și recitări. Dansurile au fost executate de către elevele gimnaziului și a școlii primare, sub conducerea Dșoarei inv. Elena Colman.

În deosebi a recitat cu mare succes poezia: „Imnul Întregirii” elevul din cl. IV primară Emil Dănilă.

Întreg poporul a fost pe deplin mulțumit de această serbare, și aduce mari mulțumiri Dșoarei inv. Elena Calman care a pregătit un așa frumos program și pregătește cu prilejul oricărei serbări. Asemenea mari laude i-se cuvine dlui inv. Ionel Pitic, care care prin conferința Dsale a reamintit sau mai bine zis a trezit în inimile tuturor simțemintele pe cari trebuie să le aibă tot românul cu prilejul zilei de 10 Maiu. Dumnezeu să le dea sănătate și putere, să muncească și pe mai departe.

Un locutor al comunei

Aviz

Se încunoștințează P. O. public că în urma înființării instituției Cassel Generale de Economii în București care primește spre fructificare pe lângă dobândă de 4 1/2 % depunerii ce nu pot depăși suma de 100.000 Lei de fiecare libret, oficiul poștal Blaj execută în timpul orelor de serviciu la cererea oricui depunerii și restituiri.

Ținem a adăuga că din sumele ce ni-se depun contra libretului de economie, se pot solicita restituiri până la 2000 Lei din 10 în zile și cari se execută momentan pe lângă satisfacerea unor forme — iar sumele ce depășesc Lei 2000 se restituie în urma aprobării Direcției Cassel Generale de Economii ceace se poate cere postal sau telegrafic.

Diriginte
Ghișescu

Secretar
Colceriu

Misiuni la Căstău

Vești bune și frumoase din comuna Căstău, din Banat. Ce frumos e, când trăiesc bine frații împreună! Numai prin dragoste vom putea ieși la liman. Să lășăm ura deoparte!

Către toți cetitorii acestei gazete. Frați creștini și iubitori de Dumnezeu. Nu pot lăsa timpul să treacă fără a vă încunoștința și pe D-Voastră, despre marea dragoste a lui Dumnezeu, ce și-a arătat-o către micuța turmă ce își adăpostea sufletele în biserica gr.-ort. din Căstău. Milostivul și iubitorul de oameni Dumnezeu, prin preasfințitul Episcop Alexandru al Lugojului, a trimis pe zilele de 23 și 24 Aprilie a. c. pe preotul misionar Cornel Zasloți la această bisericuță și către această micuță turmă, carele împreună cu preotul din loc Samoilă Ciumaș a servit sfânta Liturghie în amândouă zilele au slujit și la vecernie în aceste zile. În ziua de 23 Aprilie d. m. împreună cu părintele protopop, lenea a făcut sfântul maslu.

În decursul acestor zile, preotul misionar a rostit cu totul vreo opt predici foarte mișcătoare de suflete, cari au făcut să izvorască lacrimi din ochii multora, și pe multe suflete le-a făcut cu deplina credință să își mărturisască păcatele și să se împărtășească cu sfântul trup și sânge al Domnului și mântuitorului nostru Isus Hristos. Părintele protopop a explicat amănunțit greutatea păcatului beției și înăurirea lui înspre alte păcate mai mari și mai mărețe.

Părintele misionar, în predicele rostite de dânsul a spus despre înfrorătoarele patimi a sfântului mucenic Gheorghe și de credința lui cea mare. A mai lămurit despre cele șapte păcate de moarte și despre inundația lor spre alte păcate. A spus, cari sunt păcatele strigătoare la ceriu, și cât este de mare greutatea lor. A spus cari sunt păcatele contra duhului sfânt, cari nu se vor ierta nici în veacul de acum nici în cel ce va să fie. A arătat adevărata credință și rătăcirea sectarilor. A învățat pe soți, cum trebuie să le fie viața, ca să dea exemplu fiilor lor, și o bună creștere în frica Domnului. A învățat și pe copii, ca să fie buni, harnici și ascultători. A învățat ce este biserica. A spus ce este preoția creștină, și de cine este făcută. A spus despre învierea morților și despre dreapta judecată a Domnului Hristos. A spus despre puterea sfintei Cuminecături, a vorbit despre crearea omului, și despre darurile ce le are dela Dumnezeu.

Așa într-un cât în acelea două zile când îi auziam predicele dânsului mi-se părea că mă aflu într'un colțisor de raiu.

Tot în acelea două zile mai mulți creștini s'au mărturisit și s'au împărtășit. Oastea Domnului din această comună deși gr.-ort. totuș a luat parte la aceste slujbe și predici. În timpul când preoții împărtășeau pe credincioși cu sfântul trup și sânge al Domnului, Oastea Domnului a cântat cântarea ei (voi cei trudiți veniți și trupu lui Hristos primiți, veniți, veniți).

Iar a doua zi seara a rostit o frumoasă predică împreună cu o frumoasă rugăciune. Binecuvântarea Euharistică în care s'au cântat de către preoți cantori și oastea Domnului cântarea „Cu noi este Dumnezeu“. La sfârșit preotul a mulțămît lui Dumnezeu, că a trimis pe servul său în mijlocul nostru, de nea hrănit și adăpat sufletește.

Astfel și unul dintre popor a lăudat și mulțămît lui Dumnezeu căci nu și-a părăsit pe fiii săi, trimițându-le pe preotul misionar, care ne-a luminat, încălzit și adăpat din cuvântul său ceresc. A mulțămît preotului misionar în numele întregului popor, că nu a pregetat a osteni până la noi. Dorim ca să-mănța cea bună a cuvântului să fie căzută pe un pământ bun și să rodească înșutit.

Căstău, la 20 Maiu 1932.

Samanid Dănilă,
econom.

Să fie adevărat?

În după amiaza zilei de 7 Maiu s'au prezentat în comuna noastră Roșia de Secaș Dl agronom regional M. Pop împreună cu reprezentanții Dlui Iacob Mendel, proprietar mare și fabricant de spirt din Blaj, spre a împărți 40 jug. din fosta proprietate sethliană.

Comisia comunală, competentă pentru împărțirea acestui teritoriu celor îndreptățiți, se pare că a făcut greșeli în tabloul celor înscrși, dar la toată întâmplarea între cei înscrși nu s'a putut afla niciun străin, și mai ales nu proprietarul cel mare Dl Iacob Mendel din Blaj. Și totuși pe seama acestui domn sau tălat 22 jug. arător și 8 jug. cositor, rămânând pentru cel înscrș în tabloul comunal 10 jug. Făcutu-s'a această împărțire numai cu vola dlui agronom regional, ori și cu învoirea mai marilor săi? Așteptăm răspuns hotărât, pentru liniștea poporului din comună. De altfel aceasta este o purcedere samavolnică, ca în vremea cruntei iobăgii, când iobagii transportau partea nemeșilor și din alte comune, unde porunceau ei. Așa și acum lucrătorii teritorului asignat Dlui proprietar numit, transportă partea competentă la Blajul îndepărtat la 17 km.

Ce zice la toate acestea dl prefect al județului Târnava Mică, dl agronom regional M Pop din Veza și dl Iacob Mendel din Blaj?

ȘTIRILE
SĂPTĂMĂ
NIL

Mare conferință episcopescă la Blaj. În zilele de Marți și Miercuri 31 Mai și 1 Iunie s'a ținut la Blaj o mare conferință episcopescă, la care înalții arhiepiscopi au luat însemnate hotăriri în ce privește administrarea „patrimoniului sacru“, așa numește averea bisericii catolice din România. La această conferință au luat parte I. P. S. Mitropolitul Dr. Vasile Suci, I. P. S. Dr. Alexandru Cisar arhiepiscop și mitropolit de București, Dr. Gustav Carol, arhiepiscopul din Alba-Iulia, prelatul Blajului reprezentând pe Preasfințitul Dr. Augustin Pacha din Timișoara, prelatul Iosif Pop de Sâniob, reprezentând pe Preasfințitul Dr. Carol Fiedler episcop romano-catolic de Oradea și Sătmăre. I. P. S. Dr. Traian Valeriu Frențiu al Orăzii, Preasfințitul Dr. Iulian Hossu al Clujului și Gherlei, Dr. Alexandru Nicolescu al Lugojului și Dr. Alexandru Rusu al Băii Mari.

Hirotonire de preoți. Marți, 31 Mai, au fost hirotoniți întru ipodiaconi și diaconi, iară Joi, 2 Iunie, întru preoți doi profesori Nicolae Coma și Ioan Vultur dela liceul de băieți din Blaj, de către I. P. S. arhiepiscop al Orăzii Dr. Valeriu Traian Frențiu, în capela mitropolitană din Blaj. Amândouă, fiind colaboratori ai gazetei noastre, le dorim din inimă să poarte jugul dulce al lui Isus întru mulți ani cu pace.

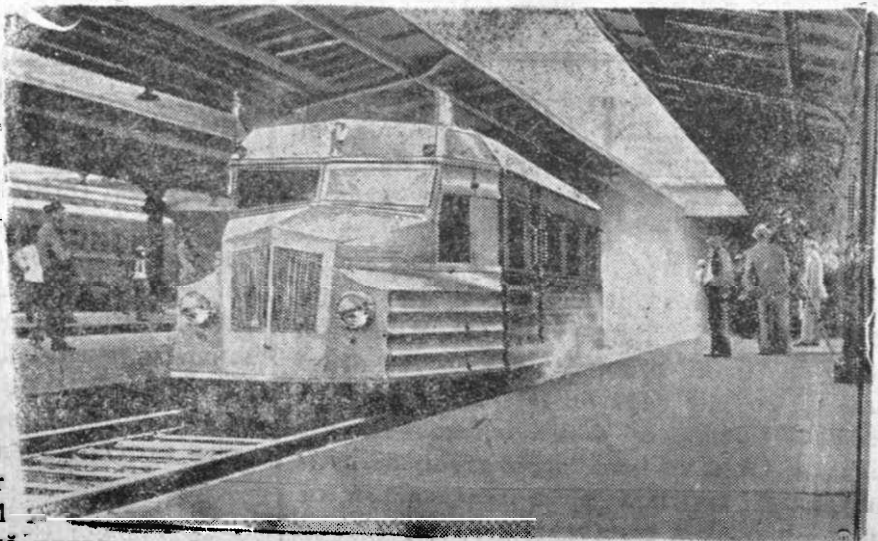
Cutremure de pământ. Vineri s'a produs un ușor cutremur de pământ în București. El n'a ținut mult și nici n'a provocat nici o stricăciune, căci abia s'a văzut mișcarea obiectelor agățate. Acest cutremur s'a simțit mai tare însă la Ploești, unde a ținut câteva secunde. În oraș n'a produs nici o stricăciune. În județ s'a simțit aproape peste tot cutremurul și în deosebi în regiunea petroliferă. În comuna Țintea s'au produs și pagube că o parte din tavanul bisericii s'a prăbușit. La primăria sus zisei comune tavanul deasemenea a căzut. În comună multe case s'au ales cu zidul crepat. Acest cutremur s'a resimțit și la Moreni, dar fără a cauza pagube.

Cel mai bun înotător. Intrecerile de tot felul sunt la modă azi. Zilele trecute s'a dat o întrecere între cei mai buni înotători ai lumii. La aceasta întrecere a ieșit învingător francezul Tario, care a înotat în 12 minute 1000 de metri.

Un tânăr își omoară mama. În comuna Ceahar, din județul Cernăuți s'a săvârșit o crimă înfrorătoare. Tânărul cu numele Gheorghe Pastariuc, în etate de 24 ani din această comună a omorât pe bătrâna sa mamă Veronica Pastariuc, în vârstă de 65 ani. Gheorghe Pastariuc, fiind necăsătorit, locuia în casa mamei sale. Între mamă și fiu se iscau dese certuri, din cauză că tânărul era leneș și nu lucra nimic. Numitul, nu numai că nu voia să muncească, dar bătea de multeori pe mama sa, pentru a scoate dela ea bani ce-i trebuiau pentru petreceri. Duminecă seara, tânărul înțorcându-se dela cârciumă i-a cerut iarăși bani Mama nevoind să-i dea, a izbucnit o ceartă între ei. Amețit de beaură, tânărul s'a repezit asupra mamei sale și a doborât-o jos, sugra-

Un Zeppelin francez pe șini

Se știe că cel mai bun balon dirijabil este făcut de un conte german cu numele Zeppelin și că acest balon a făcut sborul peste ocean, din Europa la America, și înapoi. Francezii au făcut și ei un fel de tren, care n'are decât acest singur vagon, care merge pe șini și face la oră 90 mile engleze, adică 144 kilometri la oră. O invenție cum nu s'a mai pomenit până acum. Ceeace face Zeppelinul Germanilor în aler, isprăvește vagonul francezilor pe pământ. Două popoare cari nu încetează a se întrece unul pe altul.

Unul care cunoaște bine Polul Nordic

Fotografia aceasta reprezintă pe dl dr. Knud Rasmussen din Dania, care este unul dintre cei mai de seamă cunosători ai Polului Nordic. El s'a născut pe insula Grönlanda din partea de miazănoapte a Europei, ca fiul unui preot protestant, și acum ia parte la o expediție de la Polul Nordic, care va lua în film tot ce se poate la fața locului. Dr.-ul Knud Rasmussen este de mare ajutor pentru expediție; fără dânsul nu ar succeda poate filmul

mând-o. N'a fost destul atâta, dar a mai dat și cu un cuțit în ea, până a omorât-o. Atunci a încercat să fugă, dar jandarmii ajutați de sătenii au reușit să prindă pe tânărul nelegiuit. El a și fost înaintat spre judecare la parchetul din Cernăuți.

Un oraș în flăcări. În orașul Lipcani din județul Orhei, care se găsește între Bucovina și Basarabia a izbucnit în noaptea de 22 Mai un mare incendiu. Aproape tot orașul a fost cuprins de flăcări. Focul a izbucnit la ora 2 noaptea, și din cauza vântului care bătea s'a întins cu o repezeală foarte mare. Casele au luat foc una după alta. Locuitorii sculați din somn n'au putut să-și scape decât viața și să ia cu ei puține lucruri. Într'un ceas au ars 43 de clădiri. Pompierii din oraș cu toată munca lor n'au putut ajuta la stingerea focului. Când s'a văzut aceasta s'a cerut ajutor dela pompierii din Cernăuți, cari au și sosit la ora 4 cu pompe mai perfecționate. Ei au găsit focul întins asupra întregului orașel. Până acum nu se cunosc cauzele acestei mari nenorociri.

Ploaie cu grindină. O ploaie mare, însoțită de grindină a căzut, zilele trecute asupra comunelor Aurel Vlaicu și Homorod, provocând mari pagube la câmp. Din cauza ploilor dese din aceasta regiune munca câmpului este întârziată.

Nenorocire cu avioanele. Un avion militar polon a plecat de pe locul de urcare pentru a face exerciții. În timpul zborului a fost prins de o furtună cu vânt puternic și a fost doborât la pământ. Cu aripile rupte și cu totul distrus a ajuns jos. Doi ofițeri, cari se aflau în el au fost scoși de sub dărâmături, morți.

Un alt avion, acesta german a plecat din Berlin și când era deasupra Oceanului Atlantic, nu departe de coasta franceză nu se știe din ce cauză a căzut în Ocean. Cu toate că a fost văzut când a căzut și imediat au venit cu un vapor la locul nenorocirii, avionul n'a fost găsit.

Crima unei mame bune. În ziua de 29 Mai venea spre orașul Chișinău săteanul cu numele Costache Țaca, într'o căruță îm-

preună cu soția sa Vera, care suferea de nebunie și care ținea în brațe un copil mic numai de două luni născut. La un moment dat pe drum au trecut un detașament de soldați, cari au rămas mirați când au văzut că femeia se ridică din căruță, ridică copilul sus și-l izbește cu toată puterea de pământ. Micuțul copil imediat a murit. Femeia apucată de nebunie, după această faptă a voit să o ia la fugă. Ea a fost prinsă de bărbatul ei și de soldații cari au venit în ajutorul lui. Ea a fost dusă la spital.

Trei pescari uciși de bolșevici pe Nistru. Aproape în fiecare număr al gazetei ați citit câte o ispravă de a grănicerilor bolșevici, cari își fac de cap. Duminică noaptea au făcut altă ispravă. Pe Nistru trei pescari români volau să prindă pește noaptea. Bolșevicii, cari desigur i-au văzut că sunt pescari, au început să puște asupra lor. Cei trei pescari au și fost omorâți. Barca, în care se aflau cei trei pescari morți, a fost trasă la țarm de grănicerii noștri. Aceasta nelegiuire a grănicerilor bolșevici a atârnat mânia locuitorilor din locul unde s'a săvârșit.

Un gardian se înecă. Gardianul (păzitorul hoților dela închisoare) dela închisoarea din Arad în vârstă de 27 ani a plecat în ziua de 29 Mai, cu o echipă de arestați, la lucru, în grădina închisorii situată pe malul Mureșului. În timpul lucrului se plângea că îi este cald și își puse în gând să se scalde. S'a desbrăcat, s'a urcat pe un arbore care se afla în marginea apei și de aici s'a aruncat în Mureș. El a început să înoate și așa înotând a parcurs distanța de 40 de metri. La un moment dat, a început să strige după ajutor. Mai înainte ca să-l poată veni cineva în ajutor a fost luat de curentul apei și s'a înecat. Cadavrul lui nu a fost încă găsit, cu toate cercetările cari continuă ea se fac.

Nenorocirea unor excursioniste. Nu departe de Paris este un castel însemnat din punct de vedere istoric. O școală de fete a plecat în excursie să-l viziteze. Pe când se aflau în una din camerele castelului plafonul s'a prăbușit asupra fetelor. Sunt 46 rănite, între care unele sunt în stare gravă.

A murit făcându-și datoria. În dimineața zilei de 27 Mai inginerul Nicolescu Balș, a plecat din București, pentru a face o inspecție a controlorilor de bilete de tren. El s'a urcat în tren în gara de nord. Când a ajuns în gara Chitila a vrut să se dea jos din acel tren și să se urce în alt tren, pentru a inspeța și acolo. Când a voit să se dea jos a făcut o

mişcare greșită și cum trenul nu se oprise încă de tot, a lunecat și a căzut jos și fiind prins de roțile trenului a fost imediat omorât. Defunctul era un funcționar corect și bun al căilor ferate.

† **Protopopeasa Marla Boteanu n. Alexă.** După ce a primit merindea sufletului, în 27 Mai a. c. după o boală îndelungată a închis ochii pentru vecie Marla Boteanu n. Alexă, soția protopopului și arhidiaconului onorar Ioan Boteanu din Nuseni, jud. Someș. Ca româncă și-a iubit și purtat portul românesc, ca soție și mamă a fost credincioasă fără pată și robită de gândul să-și crească creștinește și românește pruncii. A dat neamului 3 preotese și un prunc Octavian, căpitan de vânători înzestrat de Rege cu Coroana României în grad de cavaler. Ca economă la ea era formă cu un magazin de tot felul de răsaduri, atât pentru boierii satului cât și pentru popor. Ca bucătăreasă: cine-i gusta mâncările, n'ar mai fi mers dela casa ei.

O scrisoare de încurajare

Primitim dela P. On. bătrânul arhidiacon onorar Ion Boteanu din Nuseni, județul Someș o scrisoare atât de plină de dragoste și atât de frumoasă, încât nu ne putem răbda să n'o publicăm aici. Iată-o.

„Iubiții mei nepoți dela Unirea Poporului“, încă în 19 Aprilie 1932 v'am trimis 200 Lei să se treacă pe 1932, și în poșta gazetei nu faceți nici o amintire că i-ați fi primit. Vă rog scrieți-mi pe carta postală alăturată, să-i reclamez dacă nu i-ați fi primit cumva.

Unicul far (turn, cu o lampă foarte puternică așezată în vârful turnului, ridicat pe o stâncă în mijlocul mării sau pe țarm, spre a sluji drept călăuză celor care călătoresc pe mare) creștin cu adevărat e Blajul. Țin la Blaj ca la inima mea, și nu voesc să figurez între păgânii cari nu abonează ori nu plătesc abonamentul la foile Blajului, unicele foi adevărat creștine în țara aceasta.

De 45 ani le abonez, începând cu „Foaia Bisericească“ a scumpului adurmit în Domnul Dr. Ioan Rațiu. Deși n'am făcut nici o clasă în Blaj, dar razele luminei lui, izvorite din inima lui Isus, m'au robit pe seama lor.

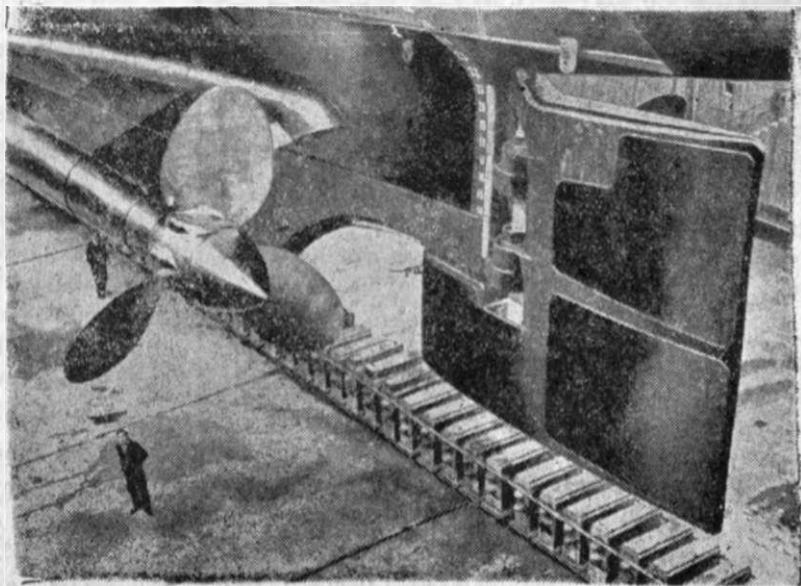
Restanța pe 1932 va urma.

Vă salut, cu lacrimi în ochi, dragi nepoți, muncitori fără plată a unui neam, în mare parte nerecunoscători. Nemurirea se câștigă pe pământ, nu în ceriu! Asta vă este plata! Vă salut și sărută pe frunte moșul vostru, *Ion Boteanu*, arhidiacon onorar“.

Dragă Moșule, banii i-am primit în 21

Omul și mașina

Trăim în epoca mașinării, de aceea suntem atât de sărci. Ceeace până acum lucrau muncitorii, astăzi isprăvesc, în vreme foarte scurtă, mașinării și facricele, cari s'au înmulțit, de o vreme încoace, ca clupercile după ploaie. Chipul acesta ne înfățișează o parte din mașinării urlașului vapor englez „Georgie“, care se afla pe vremea fotografierii în portul Belfast. Numai atunci își poate da seamă omul de mărimea unui astfel de vapor urlaș, când îl privește pe cei doi oameni, alături cari par niște furnici pe lângă șurubul acestui urlaș vapor.

Aprilie și a fost o greșală a Administrației noastre că nu i-a chitat la „Poșta gazetei“.

Vă mulțumim din inimă pentru cuvintele cu adevărat mângâitoare ce ne-ați adresat și ne-am bucura dacă le-ar lua la suflet toți cititorii noștri. Ce bine ar fi, dacă cei puțin de răspunderea materială ne-ar scăpa acei cetitori, cărora de 14 ani le dăm întreg sufletul nostru, muncind din greu ziua și noaptea, jertfindu-ne orele libere și chiar și vacanțele. Pe când colegii noștri se recrează, noi scriem și — vorba Sfinției Tale — muncim nerăsplătiți și mai purtăm și răspunderea materială.

Iți mulțumim, dragă Moșule, pentru cuvintele de încurajare, și mai ales ne cade bine când un bătrân slujitor al altarului ca Sfinția Ta îi numește „păgâni pe ceice nu abonează ori nu plătesc abonamentele la foile Blajului, unicele foi adevărat creștine în țara aceasta“. Las să mai audă și câte un cuvânt aspru acela pentru cari vom fi siliți nu peste mult să nu mai apărem, întrucât nu-și vor împlini, în timpul cel mai scurt, datorința.

Te salutăm cu drag și ne închinăm de sănătate.

Despre Asociațiile Agricole

Ce trebuie să știe plugarii despre aceste tovărășii și ce vrea guvernul să înfăptuiască prin ele

4) *Ingrijirea culturilor.* După sămănat și înainte de a da rodul la spicoase se plivesc de burueni. Grâul se poate curăța de de secară, care se vede bine inspicând înaintea grâului.

Cucuruzul se seamănă la distanță de 80 cm. între rânduri și 40 cm. dela fir la fir. Cucuruzul de 3 luni (portocaliu) se seamănă la 70 cm. între rânduri și 30 cm. dela fir la fir — De când are 3—4 frunze până aproape să-i dea spicul se sapă de 4—5 ori fără a face mușuroi. Mușuroiul este un obicei vechiu și foarte greu se hotărăsc să nu mușuroiască. — Toate experiențele cari s'au făcut au dovedit că cucuruzul se desvoaltă bine săpat des și fără mușuroi. Cine a cultivat odată cucuruz fără mușuroi nu a mai mușuroiat.

În județul nostru s'a dovedit că cea mai bună cultivare a cucuruzului este cultura în patrat.

La cucuruzul cu tuleul mare 80 cm. între rânduri și 80 cm. între fire la cuib, iar la cucuruzul de 3 luni 70 cm. Pentru a se însemna locurile cuiburilor, se învoiesc mai mulți vecini și trag semne cu mașina de sămănat cucuruz sau cu marcatoare anume făcute linii în lung și lat: unde se întretaie liniile este locul cuibului, — se pun la fiecare cuib 3—4 boabe și după sapa întâia se lasă două fire cele mai viguroase și restul se smulg și se dau la vite.

Dacă locul e mai slab se poate face cuib cu sapa și se pune în cuib un pumn de gunoi. — În felul acesta săpând de 4—5 ori ne putem aștepta la recolta până la un sfert de vagon de cucuruz la iugăr. — Un mare avantaj avem cultivând cucuruzul fără mușuroi putând sămăna după ultima sapă trifoi în cucuruz, potrivitându-se foarte bine în asolamentul de trei ani sau trei câmpuri, urmând nu-

trețurile după plantele cari se sapă. În județul nostru, mai ales în dosuri trifoiul răsare și se desvoaltă mai bine în cucuruz ca în spicoase. După sămănatul trifoiului se poate trage între rânduri cu o greblă grea cu colți de fier pentru a se înveli sămânța. La recolta cucuruzului se taie cocenii cu colțul sapei din fața pământului, pentru a nu împiedeca cositul trifoiului.

5. *Recoltatul.* Procedând la cultivarea locului cum am arătat aci, asociația va avea marfă multă, de calitate superioară și tot de un fel din fiecare cultură.

Se va anunța de fiecare asociat la Consiliul de Administrație al său cât crede, că va avea de vânzare. Consiliul va trimite probe la Camera Agricolă, care se va interesa de vânzare. Se înțelege că marfa bună și în cantitate mai mare va avea căutare și preț bun.

Din ce am arătat până aci se vede că legea asociațiilor agricole are mai mult caracterul de îndrumare prin sfaturi spre cultivarea pământului cât se poate mai bună și deci cât se poate mai rentabilă.

Afară de cultivarea pământului sunt îndelungate ale sătenilor, cari rentează în acest județ mult mai mult, adică:

Creșterea vitelor și a păsărilor în legătură cu fânșele și pășunile.

Pomicultura, cultivarea viței de vie, albinăritul, creșterea viermilor de mătase, pădurăritul și punerea în valoare a locurilor neproductive, aceste rele răpi fugitive.

Mă voi ocupa de aceste ramuri ale agriculturii în viitoarele circulări.

Ce avantaje dă statul sătenilor, cari se asociază și dovedesc că lucrează rațional pământul?

Ministerul Agriculturii a intitulat „legea privitoare la avantajele acordate asociațiilor pentru îmbunătățirea agriculturii“.

Asociațiile agricole pot face împrumuturi. la băncile anumite de stat cu 6% și cu termen lung, pentru a-și putea procura mașini, seminte, vite de reproducție etc.

Fondurile ce crează statul pentru subvenționarea de a se procura mașini, seminte etc. se dă asociațiilor agricole bine organizate.

Se fac reduceri de transporturi pe căile ferate și altele.

Camerele Agricole avantajază în primul rând pe cei asociați. Camera noastră agricolă are frumoase progrese în pomărit și creșterea păsărilor; din produsele pepinierii de pomi dela Cornești se va vinde cu preț redus întâi asociațiilor agricole, ouă și păsări vii din rase nobile de găini se vor distribui foarte avantajos mai întâi asociațiilor.

Cum se procedează, la alecătirea asociației?

Domnii învățători, preoți, notari și primari sunt invitați de autoritățile lor superioare să ia inițiativa constituirii asociației. Ei convoacă în adunarea generală pe sătenii din comuna lor și după ce arată sătenilor scopul asociației completează o listă cu numele celor ce se asociază.

Se stabilește capitalul social, care formează împreună cu pământurile asociațiilor și recoltele garanția pentru eventualele împrumuturi, ce va face asociația. Capitalul social (circa 500 lei fiecare) se varsă 10% la constituire și restul în rate lunare de câte 25 lei lunar, sau cum va hotări adunarea generală ca cel mult în 2 ani să se completeze.

Dacă asociația nu va avea lipsă de împrumuturi, capitalul social poate fi ori cât de mic.

Dacă se înscriu cel puțin 25 membri cu o suprafață de cel puțin 50 jug. la un loc, se

poate alege Consiliul de Administrație și se pot trece în statute, cari se cer la Camera Agricolă și semneză fiecare asociat. Statutele se legalizează la Judecătoria de Ocol și asociația poate lucra.

Noi îndrumăm însă ca asociațiile să se ferească de împrumuturi; capitalul social se poate depune la banca populară cea mai apropiată, care va de dobânda convenită și dacă se face apel de asociație îi va ține funcționarii băncii socotelile gratuit, numai pentru motivul că lucrează cu această bancă populară. Relevăm că dintre toate băncile cele populare sunt cele mai sigure fiind susținute de stat.

În actuala criză îndrumăm ca asociațiile să se limiteze la îndrumările de bună cultivare, ca să poată profita de avantajele ce acordă statul și Camera agricolă asociațiile și să poată vinde cu preț bun toate produsele lor și pe cât posibil să se ferească de împrumuturi.

Noi vom arăta calea ce trebuie să urmeze în toate ramurile de activitate și acesta este și scopul circulărilor detaliate ce dăm pentru uniformizarea activității asociațiilor după cer împrejurările noastre locale pentru cea mai bună rentabilitate în agricultură.

Directorul Serviciului Agricol

Consistorul arhiepiscopesc gr. cat. de Alba Iulia și Făgăraș, BLAJ

Nr. 1877—1932.

Publicăm prin aceasta vacant postul de inginer arhitect arhidiecezan.

Retribuțiile împreună cu acest post se compun din 80% după taxele, ce se croiesc pentru operatele și comisiunile tehnice, executate de inginerul arhidiecezan, în baza tabelului aprobat de acest Consistor cu data 15 Ianuarie 1931 No. 31.

Intrucât persoana angajată nu va locui în Blaj, va fi obligată a se deplasa la Blaj puțin pe o zi tot la două săptămâni, unde va sta la îndemână acestui Consistor și Venerabilului Capitlu, pentru îndeplinirea agendelor sale, punându-i-se la dispoziție un birou la Administrația Centrală Capitulară.

Întreg serviciul, cu toate drepturile și datorințele inginerului-arhitect arhidiecezan sunt precizate în Regulamentul de data 27 Aprilie 1929 No. 2799, cu mici modificări introduse din ședința consistorială de astăzi, și în tabelul citat mai sus. Conținutul lor se poate vedea la Administrația Centrală Capitulară din Blaj.

Ceice doresc să obțină acest post, trebuie să-și înainteze cererile la acest Consistor până la 13 Iunie*) 1932, însoțite de documente din cari să se vadă calificarea lor academică și practică de până acum.

Blaj, din ședința consistorială ținută la 17 Maiu 1932.

(69) 2—2

Dr. Vasile Suciu,
Arhiepiscop și Mitropolit

*) nu 16 Iulie cum s'a publicat greșit în numărul trecut al gazetei.

Redactor: IULIU MAIOR.

RECLAMA
este sufletul comerțului